

## Latvijas Satversmes nākamie simts gadi

Lēnām satumst. Vakars. 26. novembris. Nesen aizvadīta Latvijas simtgade. Pēdējā laikā visdzirdētākie vārdi bijuši: Saeima, simtgade, Satversme. Pēkšņi rodas jautājums: ”Kāda būs Latvija pēc simts gadiem? Vai pamatlikums būs saglabājies nemainīgs vai krasi mainījies?”

Aizveru acis. Atverot vaļā, esmu citā vietā. Palūkojos apakšā. Kājas nesaskaras ar zemi, bet pārvietojos. Jūtos kā es pats, bet kaut kas nav kā ierasti. Izvelku telefonu no kabatas un paskatos – 2022. gada 15. februāris. Latvijas Republikas Satversmes simtgade. Tiek sumināti Jānis Čakste, Kārlis Ulmanis un pat Krišjānis Valdemārs, Atis Kronvalds, Juris Alunāns – valsts pamatlicēji.

Tumsa. Pēc kāda brītiņa atkal parādās gaismā. Nu es esmu citā laika posmā. 2034. gada 7. oktobris. Notiek 17. Saeimas vēlēšanas. Cik es saprotu no redzētā un dzirdētā, ir notikušas izmaiņas. Saeimu sastāda 111 deputāti. Dīvaini, bet nu labi. Iestājas tumsa.

Nu es attopos 2058. gadā. Latvijas valsts teritoriju starptautiskos līgumos noteiktās robežās sastāda Vidzeme, Latgale, Kurzeme, Zemgale un Sēlija. Tepat, man blakus, Brīvības pieminekļi, ar piecām zvaigznēm rokās. Nepierasti. Atkal tumsa...

Šoreiz esmu kādā lielveikalā. 2118. gads. 17. novembris. Tehnoloģijas attīstītas. Cilvēki gatavojas Latvijas divsimtgadei. Veikalos personāls ir cilvēki, bet apkopēji – roboti. Dzirdu veikala paziņojumu: „Sveicināti hipermarketā „Rimi”! Welcome to hypermarket „Rimi”!” Kāpēc to teica angļiski? Izvelku telefonu, ieeju „Google” un saprotu, ka Latvijai ir divas oficiālās valsts valodas – latviešu un angļu. Nu gan trakums!

Kā pēdējā es attopos 2122. gada 15. februārī. Priekšā man Latvijas Satversme. Pamats Satversmei ir saglabājies nemainīgs. Latvija joprojām ir neatkarīga demokrātiska republika. Vara pieder tautai. Un, par laimi, noteikta tikai viena valsts valoda – latviešu. Notikušas arī pārmaiņas. Skolēni jau no 8. klases izvēlas, kādus priekšmetus apgūt. Mājasdarbus neuzdod. Skolēniem mazāka slodze.

„Atkal jau nogulēji četras stundas!” dzirdu dusmīgu mammas balsi. „Bet man bija tik dīvains sapnis. Es biju nonācis 2122. ga...” „Jā, jā, kur tik tu nebiji. Ātri nāc lejā ēst!”

Madonas pilsētas vidusskolas skolnieks Edvards Rudzītis.